

Uro, end hvis vi gennemføre det foreliggende Lovforslag. Det vidne jo de Andragender om, som ere tilstillede Regering og Rigsdag og Landstingets og Folketingets Udvalg. Naar vi blot se paa Tallene fra Syd og fra Nord, er det tilstrækkeligt til at vise, at Forholdene ikke blive værre, hvis vi gennemføre det foreliggende Lovforslag.

Men hvis det altsaa skulde vise sig, at der til Trods for, at Løbet bliver indsnævret, alligevel kommer til at foregaa saa stærke Indstrømninger gennem Hvide Sande-Løbet, at det volder store Oversvømmelser og Skade paa de truede Arealer, ville selvfølgelig Ejerne af disse Arealer, ligesom Tilfældet har været hidtil, henvende sig til Regeringen og søge om Skadeserstatning. Det ere vi jo ikke ukendte med; det har foreligget adskillige Gange, det har ogsaa foreligget i Aar. Men ud fra Vurderingerne af saadanne eventuelle Skadeserstatninger vil der komme til at foreligge nogle Kendsgerninger, som kunne blive til Vejledning for den Rigsdag, som senere vil komme til at beskæftige sig med Spørgsmaalet, om den Ordning, der nu træffes, skal være en endelig Ordning, eller om man skal gaa til Lukning. Der kan saaledes tænkes flere forskellige Ting, som hver for sig kunne bidrage til at give Rigsdagen nogen Vejledning, naar den atter skal beskæftige sig med Spørgsmaalet om, hvad der yderligere vil være at foretage, hvis det skulde vise sig, at de foreslaaede Indbygninger ikke ere tilstrækkelige til at regulere Vandstandsforholdene saaledes, at Beboerne kunne være tjente dermed.

Det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen) fremhævede, at Lovforslaget vilde skabe en bestemt Chance for Nordpartiet og gøre Uret mod Sydpartiet. Det kan jeg aldeles ikke erkende. I § 3 ligger, at Sagen vil komme frem senere, hvis det kan konstateres, at Sydpartiet fremdeles kommer til at lide under de Vandstandsforhold, som Hvide Sande-Løbet har skabt, og Rigsdagen vil derefter kunne træffe sine Forholdsregler. Gennemførelsen af dette Lovforslag kan altsaa ikke paa nogen Maade siges at være nogen Uret imod Sydpartiet.

Det ærede Medlem fra Kerteminde spurgte mig om, hvorledes den Udtalelse, jeg fremsatte oppe i det andet Ting om eventuelt at fremsætte Forslag om en Forlængelse af Forsøgsfristen, skulde opfattes. Jeg synes ikke, at denne Udtalelse er saa vanskelig at forstaa. Jeg har allerede ud-

talt, at jeg er klar over, at hvad man end gør, vil der ikke blive Ro i denne Sag, og naar der staar i § 3, at for saa vidt det inden 1. Januar 1914 skulde vise sig, at de i Henhold til § 1 udførte Arbejder ere utilstrækkelige, skal Ministeren forelægge Rigsdagen et Forslag til Lov om en endelig Ordning af Afløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord, er jeg tilbøjelig til at opfatte det saaledes i Henhold til de Erfaringer, der foreligge, at denne Bestemmelse i Virkeligheden vil sige, at Ministeren bliver nødt til til den Tid at fremsætte et Forslag. Jeg tænker mig nemlig, at det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen), det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) og det ærede Medlem fra Slagelse (Holger Neergaard) ville blive ved ud fra deres Opfattelse — som jeg nu anser for at være fejlagtig, men det er jo sin Sag — at bombardere Regeringen og Rigsdagen for at komme til en endelig Ordning, og at det derfor vil være rettest, at Ministeren til den Tid fremsætter et Forslag, som kan danne Grundlag for en Behandling af dette Forhold paa ny. Og saa mener jeg, at hvis der ikke foreligger noget Bevis for, at de udførte Arbejder ere utilstrækkelige, savner Ministeren i Virkeligheden et Grundlag til at fremsætte Forslag om en endelig Ordning paa, idet der kun er saa kort Tid forløbet mellem Arbejdernes Fuldførelse og den 1. Januar 1914, at man ikke kan have indvundet synderlige Erfaringer. Saa kunde det være berettiget, om Ministeren benyttede den Form, at han fremsatte et Forslag om at forlænge Forsøgsfristen, som saa kom til fri Behandling paa Rigsdagen, og som Rigsdagen saa kunde ændre i Kraft af en Flertalsbeslutning, enten i den Retning, hvis man ikke kan tiltræde Forslaget om at forlænge Forsøgsfristen, at man gaar til at lukke Udløbet, eller slaar fast, at nu skal det have sit Forblivende ved de udførte Arbejder.

Det ærede Medlem fra Slagelse (Holger Neergaard) spurgte mig, om det var Meningen nu at bygge den Bro, som Kommissionen havde foreslaaet fra den ene Mole til den anden, den Bro, som det var paatænkt at anlægge, for at Beboerne Syd og Nord for Hvide Sande-Løbet kunde faa den nødvendige Forbindelse. Med Hensyn til dette Spørgsmaal agter jeg at gaa saaledes frem, at jeg, naar Tiden kommer, vil henvende mig til Finansudvalgene derom. Sagen er nemlig den, at hvis det skulde vise sig, naar Sagen atter kommer til at foreligge til Behandling paa